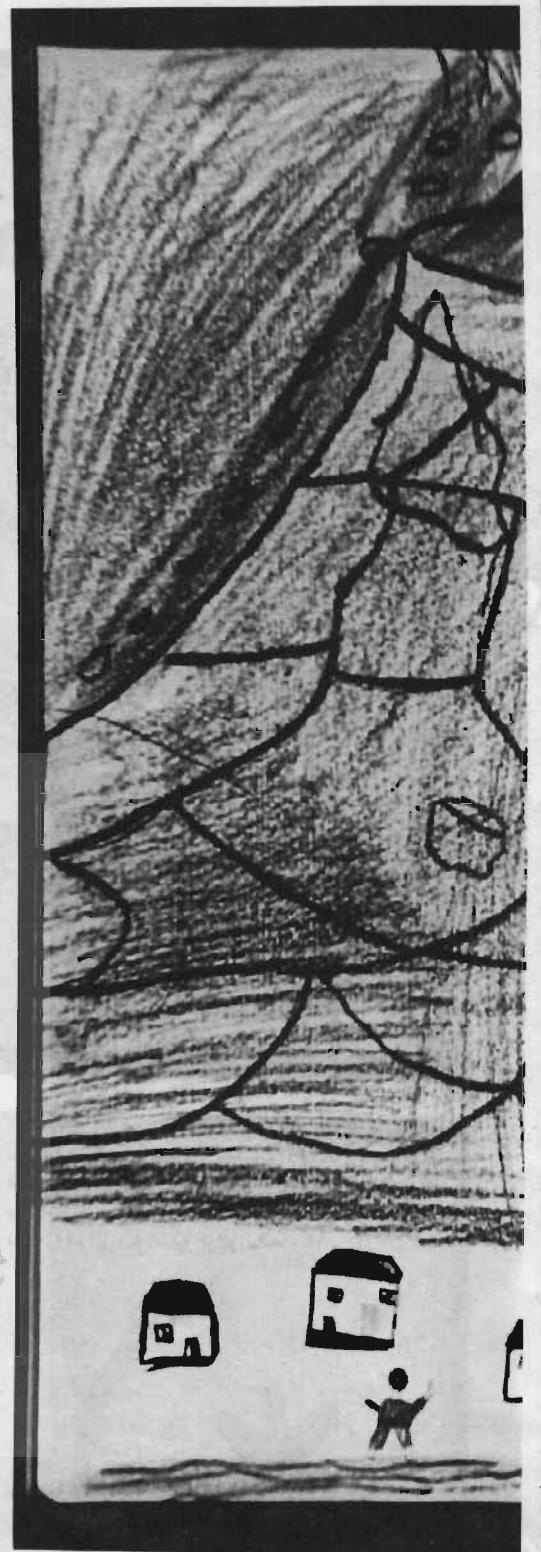

برنامه ۲۱ ماده‌ای برای سیاست آموزشی جدید

توجه به مسائل آموزش به گونه‌ای جامع، تعمق در اهداف و روش‌شناسی در برخود مقتضیات توسعه و همچنین تعابیر افراد، الهام سیاستهای ملی به دولتها، و هدایت تعاون بین‌المللی مأموریتی بود که در ۱۹۷۱ به کمیسیون توسعه آموزش محول شده بود. این کمیسیون که آفای ادگار فور ریاست آن را بر عهده داشت مرکب بود از آقایان فلیپ هررا، عبدالرزاق قدوره، هنری لویز، آرتور ولادیمیر و پیج پتروفسکی، مجید رهنا و فردیک شامپیون وارد، گزارش کمیسیون که خطوط اصلی آن در زیر می‌آید، دسترسی به نظرات و سیاستهای آموزشی را امکان‌پذیر ساخت که می‌توانند بین دولتها و مؤسسات تخصصی مشترک بوده و چهارچوبی کلی برای توسعه آموزش ایجاد کنند.

۱

ما آموزش دائمی را به عنوان هدف اصلی سیاستهای آموزشی در سالهای آینده، هم به کشورهای توسعه یافته و هم به کشورهای در حال توسعه پیشنهاد می‌کنیم.

۲

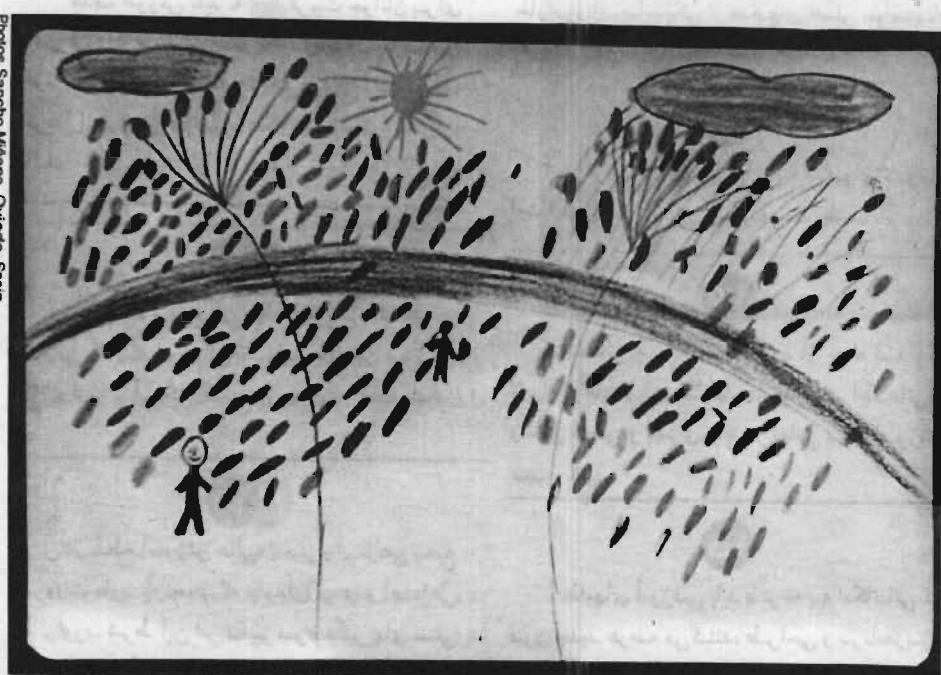
تداوم آموزش انسان در سنین مختلف، بدون محدود کردن آن به دیوارهای مدرسه، مستلزم پی‌ریزی جامع آموزش است. آموزش باید در ابعادیک نهضت راستین مردمی گسترش یابد.

۳

آموزش باید از راههای گوناگون توسعه و تحصیل گردد. اینکه مردم چگونه آموزش یافته‌اند مهم نیست، مهم این است که چه داشت واقعی را آموخته‌اند.

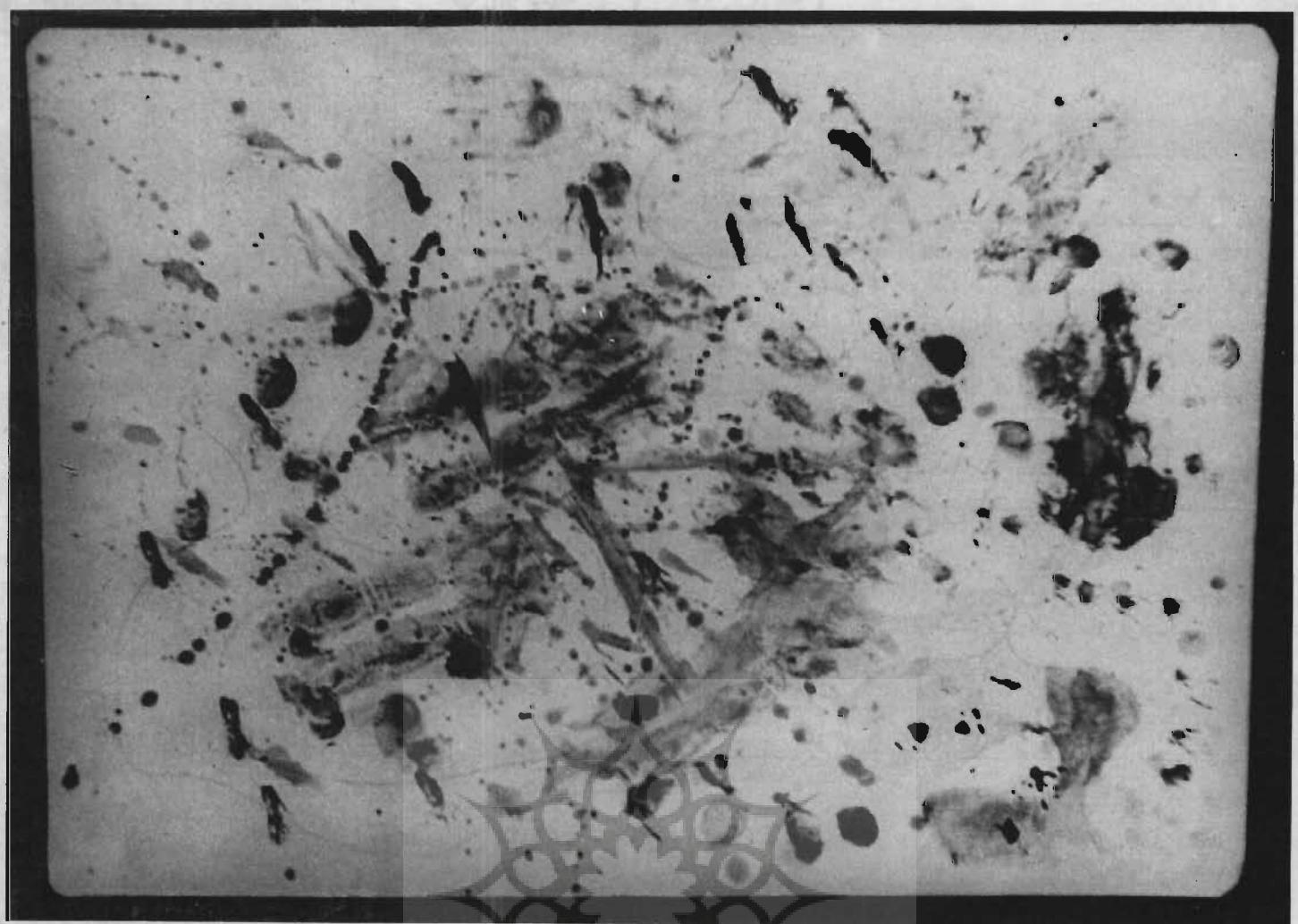
آموزش کودکانی که در سن پیش دبستانی قرار دارند باید در زمرة اهداف بزرگ سالهای ۱۹۷۰ درج گردد.

میلیونها کودک و جوان هنوز از هر گونه آموزش محرومند. بنابراین، تعمیم آموزش ابتدایی، در اشکال متنوع مناسب با امکانات و نیازمندیها را باید در صدر سیاستهای آموزشی قرار داد.

«تقویت قدرت تخلیل اسرار ضرورت دارد.» این توصیه کمیسیون بین‌المللی توسعه آموزش در گزاره خود بود. یک معلم و نقاش جوان اسبابیابی در کلاس نقاشی مدرسه لرگون، نزدیک اوویه دو، سعی کرده است این کار را یافتد: داشت آموزان به شاهکارهای مختلف موسیقی گوش فرمی‌هند و سپس بدون هیچ راهنمایی دیگری، احساسات و تصاویری را که اصوات در آنها برگزینند، با مدادهای رنگی به روی کاغذ منتقل می‌کنند. نقاشیهای آنان غالباً تعجب‌آورند، خاصه ورقی که بدانیم آنان کودکانی هستند که از معیظهایی که از لحاظ فرهنگی وضع چندان مساعده ندارند می‌آینند و در این کلاس است که با نهضتن احساسات هنری خود آشنا می‌شوند. بالا: پرستش پهار، اثر استراوینسکی، به تعبیر تجسمی ماریا باز مارتیز کوچک (۱۱ ساله).

سمت چپ: نقاشی اثر همان آهنگساز، از دید لنونر هوئرتا رو دریگز (۱۰ ساله).

بالا: آریا در مُل برای سازهای زهی، ایر پوهان سیاستیان باخ
(از دید میکرول کورتینا گارسیا، ۱۱ ساله). سمت چپ:
قسمت «بهار» از ستفونی چهارفصل ویوالدی (از دید ماریا
بیلارسان هرزه کالدرن، ۱۱ ساله) و ستفونی دنیای جدید ایر
دوورزاك (از دید امیلیو پرادو سانچز، ۱۲ ساله).

۱۶

آموزگاران باید برای انجام وظایف جدیدی که
از لحاظ فنون آموزشی به آنان مربوط می‌شود، آماده
شوند.

۱۷

کمال مطلوب آن است که نقش معلم در هر
بخشی که به تعلیم پردازد بکسان شمرده شود، و میان
معلمان، استادان آموزش فنی، معلمان مستوفطه و
استادان دانشگاه هیچ گونه سلسله مراتبی نباشد.

۱۸

شرایط تربیت معلمان باید عینتاً دگرگون شود تا
آنان بیشتر مرتبی باشند، و نه متخصصان انتقال
معلومات.

۱۱

دسترسی به انواع گوناگون آموزش و مشاغل
باید صرفاً به معلومات، تواناییها، و استعدادهای هر
فرد بستگی داشته باشد.

۱۲

توسعه سریع آموزش بزرگسالان، در مدرسه و
خارج از آن، باید یکی از هدفهای اصلی سیاستهای
آموزشی ده سال آینده باشد.

۱۳

هر گونه سوادآموزی باید با هدفهای توسعه
اجتماعی - اقتصادی کشور مرتبط باشد.

۱۴

کمک به خودآموزی، از جمله تدارک
لابراتوارهای زبان، کتابخانهها، بانکهای اطلاعاتی، و
وسایل سمعی و بصری، باید در تمامی نظام آموزشی
عجین شود.

۱۵

نظامهای آموزشی باید با توجه به امکاناتی که
فنون جدید عرضه می‌کشند، طراحی و برنامه‌ریزی
شوند.

۱۶

تفاوت‌های بارز انواع گوناگون آموزش -
عمومی، علمی، فنی و حرفه‌ای - را باید از میان برمی‌بریم
و از همان دوره دستان و دبیرستان، به آموزش
خصوصیه‌ای نظری، فنی، عملی و کاربردی بدھیم.

۱۷

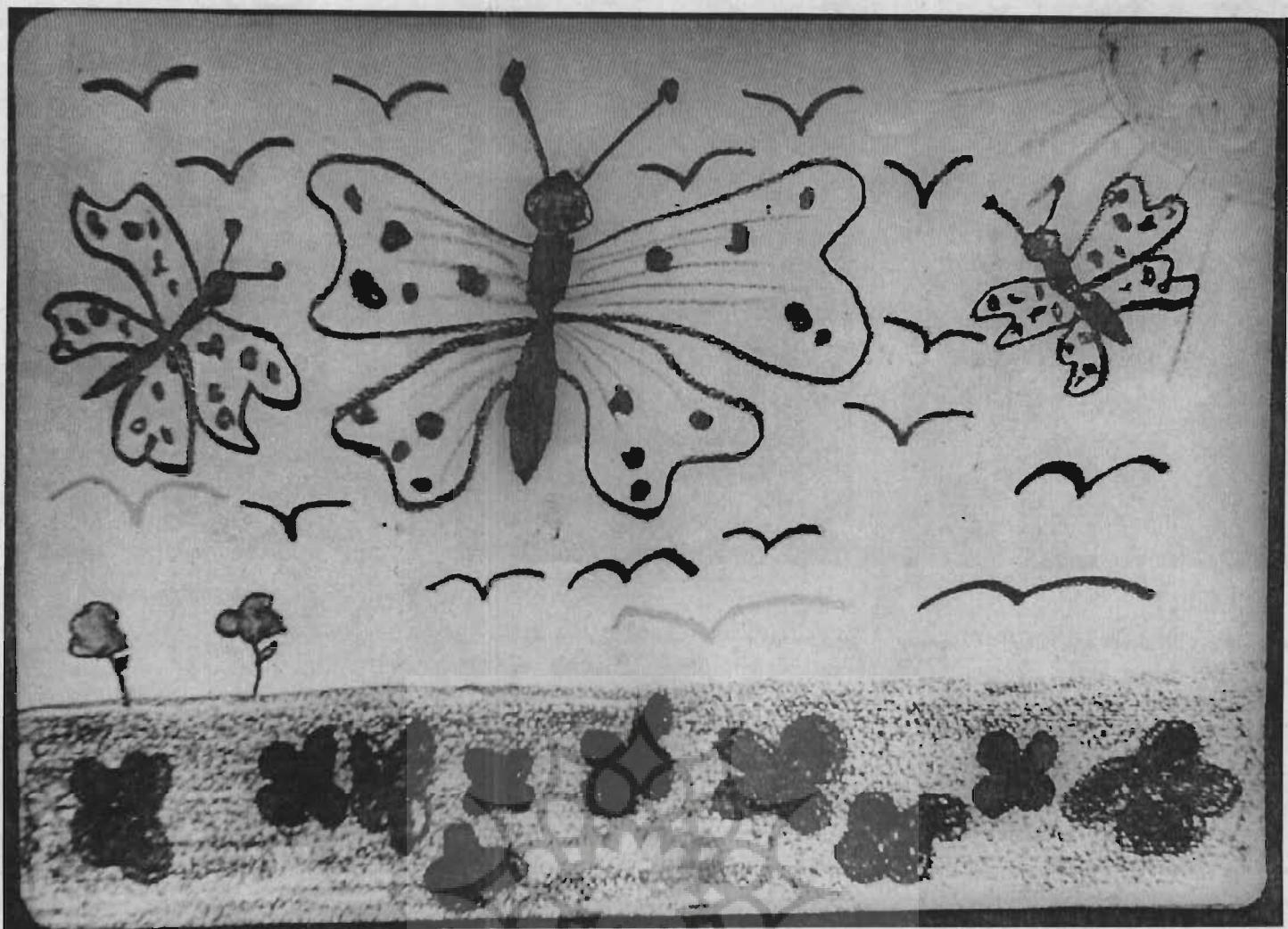
هدف آموزش باید نه فقط تربیت جوانان برای
یک حرفة خاص بلکه قادر ساختن ایشان به تطبیق
خود با کارهای مختلف و تکمیل مذاوم [معلومات
خوبش]، در صورت تغییر اشکال تولید و شرایط کار،
باشد.

۱۸

مسئولیت تربیت فنی نباید صرفاً به عهده
مدارس گذشته شود. این مسئولیت باید بین مدارس،
مؤسسات، و آموزش خارج از مدرسه تقسیم شود.

۱۹

در سطح آموزش عالی، تغییر و تنوعی وسیع
ضرورت دارد، به نحوی که نیازهای فردی و اجتماعی
را برآورد. شرط این امر تغییر موضعگیریهای سنتی
در مورد دانشگاه است.

۱۹

در کتاب دبیران حرفه‌ای باید از دستیارانی (کارگران، افزارمندان و مجریان) کمک گرفت، و همچنین دانش آموزان و دانشجویان باید در حالی که خود آموزش می‌گیرند به دیگران نیز آموزش بدهند.

۲۰

به خلاف شیوه‌های سنتی، این آموزش است که باید خود را با دانش آموز تطبیق دهد نه اینکه دانش آموز از اصول پیش ساخته آموزش تعییت کند.

۲۱

هم به دانش آموزان و هم به جامعه باید نقش بزرگتری در تصمیم‌گیریهای مؤثر در آموزش داده شود.

نومبر ۱۹۷۲

